

Operació Espases de Ferro: nou mesos de guerra i el pitjor encara està per arribar

written by Jaume Renyer | 8 de juliol de 2024

Avui fa nou mesos justos de [l'atac gihadista de caràcter genocida](#) perpetrat per Hamàs contra el poble d'Israel. Vist de Catalunya estant, i sense necessitat de ser un expert analista políticomilitar, hom pot percebre aqueixes impressions:

Israel ha de fer front a la guerra multidimensional contra l'eix iranià dividit internament: la ciutadania exigeix explicacions al govern Netanyahu per la fallida a l'hora de prevenir un atac d'aqueixes proporcions ara que se sap dels advertiments rebuts i negligits. Dimissions i eleccions en plena guerra afebleixen Israel i afavoreixen els seus enemics: Hamàs conserva el suport majoritari de la població palestina i dels estats que el financen (Turquia, Qatar, Iran) i rep de franc la complicitat activa dels [idiotes útils occidentals](#) que els qualifiquen de "lluitadors per la llibertat".

Les renovades negociacions per l'alliberament dels ostatges afavoreixen Hamàs, ja que impedeixen a Israel assolir els seus objectius militars i retarden l'obertura del front nord contra Hezbollah. Yedioth Ahronoth ha publicat: «[Netanyahu endurece sus posiciones y anunció cuáles son sus límites para un acuerdo](#)».

No hi ha pressió diplomàtica internacional sobre els components de l'eix iranià per tal que aturin l'agressió contra Israel, ans al contrari, és l'Estat jueu qui les rep per contenir la defensa militar del país. La inversió de la realitat funciona quan s'aplica a Israel, l'agressor és

presentat mediàticament com la víctima: la causa palestina és intrínsecament equiparable a totes les causes nobles d'arreu del món i present en totes les reivindicacions. En canvi, el nacionalisme jueu, el sionisme és equiparat al nazisme. I això funciona entre el món acadèmic occidental, corcat per tots els totalitarismes que volen ensorrar les societats obertes, la israeliana en primer lloc.

Després de nou mesos de guerra, Israel ha neutralitzat militarment Hamàs a Gaza però està perdent políticament, i haurà de fer front de manera imminent a l'obertura del front del Líban davant un enemic molt ben preparat i lluitant pràcticament en solitari. Només un poble d'elit com el jueu pot superar aqueix embat, això sí, pagant un preu insuportable per a qualsevol altra nació.